

imidlertid, at der blev brugt et saa forsvindende lille Beløb af den Bevilling, som saaledes blev givet Regjeringen til at hyde Vaan for. Disse 6 Paragrafer bleve benyttede i saa ringe Maal, at Enhver maatte erkjende, at dette ikke var Veien til at komme den tilstedeværende Trang imøde. Grunden dertil var jo aabenbart den, at Kommunerne, selv om de kunde faae et eller to Aars Rentefrihed for de Vaan, de paa den Maade fik af Statskassen, ikke fandt sig foranledigede til af den Grund at iværksætte Arbejder, som de ellers ikke vilde iværksætte; det spiller en saa overordentlig ringe Rolle, denne Rentefrihed for et Par Aar af Beløb, som de alligevel skulle tilbagebetale. Jeg antager, at det er den samme Grund, som Udvalget har til ikke at tillægge de 6 Paragrafer Betydning. Jeg tillægger ikke den 7de Paragraf Betydning sammen med disse 6 andre, men i og for sig, og jeg anser § 7 som det Eneeste af Loven, der i Virkeligheden har praktisk Betydning; deri er jeg enig men den ærede Ordfører. Man kan gjerne lade de 6 Paragrafer staa, siden de nu staa der, og siden de have staaet i en tidligere Lov, og siden Regjeringen har været med til at foreslaa dem; man kan lade dem staa som lidt Stads paa § 7; men at hyde Arbejderne saadanne 6 Stadsparagrafer uden at hyde dem en reel Paragraf vil være temmelig meningsløst, ligesaa meningsløst i Aar, som vi have anset det for at være tidligere. Betydningen af § 7 skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det er aldeles utvivlsomt, at saaledes som Forholdene ere, er det, naar man vil komme Arbejdernes Trang i Møde i Dieblicket, den eneste Wei, man kan gaa; ingen som helst Arbejder hjerken fra Statens eller Kommunens Side kunne dieblikkeligt afhjælpe den tilstedeværende Nød rundt omkring i Landet. Nu tales der saa meget i Aar ligesom i Fjor om, at Arbejdernes Nød bør imødekommes ved, at Staten sætter Arbejder i Gang, og det er det ærede Thing velbekendt, at Regjeringen i denne Samling ligesom i forrige Samling har indbragt et Lovforslag om at sætte ekstraordinære Arbejder i Gang, Arbejder, som det oprindelig var paatænt først skulde iværksættes efter den 1ste April, men som man paa Grund af den tilstedeværende Arbejdsløshed ønsker at iværksætte tidligere. Regjeringen indbragte Lovforslaget derom i November f. A., og dette Lovforslag vilde være blevet behandlet umiddelbart efter, at Finantsloven var kommen til anden Behandling, men som bekendt blev anden Behandling forhindret ved Opøsningen, og dette er Aarsagen til,

at dette Lovforslags Behandling ikke fandt Sted, og at der ikke fremkom nogen Betænkning fra Udvalget. Jeg, som var valgt til Ordfører i denne Sag, havde allerede den Dag, da vi bleve sendte hjem, tilfjøllet Formanden for Finantsudvalget fuldstændige Endringsforslag til det omhandlede Lovforslag, saaledes at det kunde være blevet taget under Behandling umiddelbart efter Finantslovens 2den Behandling, men det var naturligt, at det ikke kunde tages under Behandling før, thi Diemedet med Lovforslaget var jo at iværksætte saadanne Arbejder, som vare forlangte paa Finantsloven og ikke andre. Hviske Arbejder der skulde iværksættes, maatte altsaa bero paa de Arbejder, Udvalget indstillede, og Thinget tog Beslutning om paa Finantsloven. Derfor kunde det kun følge efter Finantslovens anden Behandling, og det var ogsaa Hensigten, at det skulde følge umiddelbart efter dennes anden Behandling. Nu, efter at vi ere komne sammen igjen i forrige Maaned, har Regjeringen atter indbragt et saadant Lovforslag. Dette Lovforslag har været behandlet i Finantsudvalget, og jeg har som dets Ordfører gjort Indstilling derom. Udvalgets Flertal har taget sit Standpunkt dertil, men Mindretallet i Udvalget, om hvilket Ingen veed bedre Betsked end det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), vilde ikke gaa ind paa de Indstillinger, som Flertallet i Udvalget havde gjort.

Formanden (Berg): Jeg turde hende det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at derom foreligger der Intet for Thinget. Det er en Forhandling, der ikke er ført til Ende i Udvalget. Da der saaledes ikke foreligger Noget for Thinget derom, kan jeg ikke tillade det ærede Medlem at fortsætte derom.

Tauber: Jeg beklager ikke at maatte besvare de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds.

Formanden (Berg): Der er Intet i Veien for, at det ærede Medlem besvarer de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds.

Tauber: Det ærede Medlem bemærkede, at Forslaget ikke var blevet behandlet paa tilbørlig Maade fra Udvalgets Side.

Formanden (Berg): Er dette saa, vil jeg ikke forhindre det ærede Medlem, der jo var Ordfører i Sagen, i som Svar